

పద్మతి

జగదీష్ తో నా తెక్కువగా

పరిచయముండే అవకాశం లేదు. నేను రాష్ట్రప్రభుత్వోద్యోగిని. అతడు క్రాత్రిక కంట్రాక్టులు ప్రారంభించాడు. నాది సీటుకడంకక్కలైని వుద్యోగం. అతడిది సీకడగా ఒకచోట ఉండలేనిపని. నేను ఆర్థంలేదని తెలిసినా మధ్యతరగతి నిజాయితీకి విలువనిచ్చేమనిషిని. మనిషి పతనానికి నిజాయితీయే కారణమని ఆతడు నమ్ముతాడు. వున్నదానిలో నాకు తృప్తివుంది. లేనిదానిపై అతడికాశ వుంది.

అయినా మా యిద్దరికీ బాగా పరిచయమైంది.

జగదీష్ ని నేను మొదటిసారిగా మా ఆఫీసులోనే కలిసాను. ఏదో పనిమీద ఆక్కడికొచ్చి ఎంక్వయిరికి నా సీట్లో కొద్దాడు. మాటల సందర్భంలో అతడి అన్నయ్య నేను క్లాస్ మేట్టుమని తేలింది మాటపరుసకి ఇంటి కాహ్వనించాను. ఆతడు వచ్చేవాడు

నాశ్రీమతి మంచి చొరవైన మనిషి నేనేమోముఖావంగా వుంటాను. జగదీష్ రాక ఆమెకు చాలా సంతోషం కలిగించింది. మొదటిరోజునే ఇద్దరు ఎన్నో

వసుంధర

యేళ్ళు పరచయమున్న వాళ్ళకులా చాలా సేపుమాట్లాడేసుకుంటే నాకాశ్చర్యం కూడా కలిగింది. అతడు వెళ్ళిపోయేక శ్రీమతి నాతో-ఇన్నాళ్ళకు కనీసం ఓమంచి స్నేహితుడై నా సంపాదించారు. మిమ్మల్ని మెచ్చుకోవచ్చు-అంది.

జగదీష్ కి వివాహమైంది కానీ ప్రస్తుతం భార్య డిశ్చోలేదు పురిటికి వుట్టింది కెళ్ళింది. అతడెలాంటి కంట్రాక్టులు చేస్తున్నాడో ఏమోనీ వారానికి నాలుగు సార్లైనా విధిగా మాయింటికి వచ్చి వెతుకుతాడు. అతడిరాక ఒక విధంగా నాకు చిరాకునే కలిగిస్తోంది. ఎందుకంటే చాలా విషయాల్లో మా ఆలిరుదులు కలవ్వ.

కానీ అతడికి కారుంది. మాయింటికి కార్లోనే వస్తాడు. నాకూ కార్లో ఇంటి కొచ్చే స్నేహితుడు వుండడం వల్ల ఇరుగు పోరుగుల్లో నా హడా పెరిగింది. ఓసారి కార్లో అతడు నన్ను, శ్రీమతిని డిశ్చారా తిప్పాడు. మరోసారి కార్లోనే మేముగ్గురం సీనిమా చూసి వచ్చాం.

జగదీష్ కి నేనంటే చాలా యిష్టం ఏర్పడింది. శ్రీమతి గురించి నేనూ అతడిపట్ల అయిష్టాన్ని ప్రకండివలేక పోయాను.

జగదీష్ శ్రీమతి ఆందచందాల్ని గుణగణాల్ని, వంటల్ని విపశితంగా పొగిడేసేవాడు. వాటిలో నిజమున్నా లేకపోయినా ఆపొగడలు జగదీష్ పట్ల శ్రీమతికి అభిమానాన్ని పెంచేశాయి.

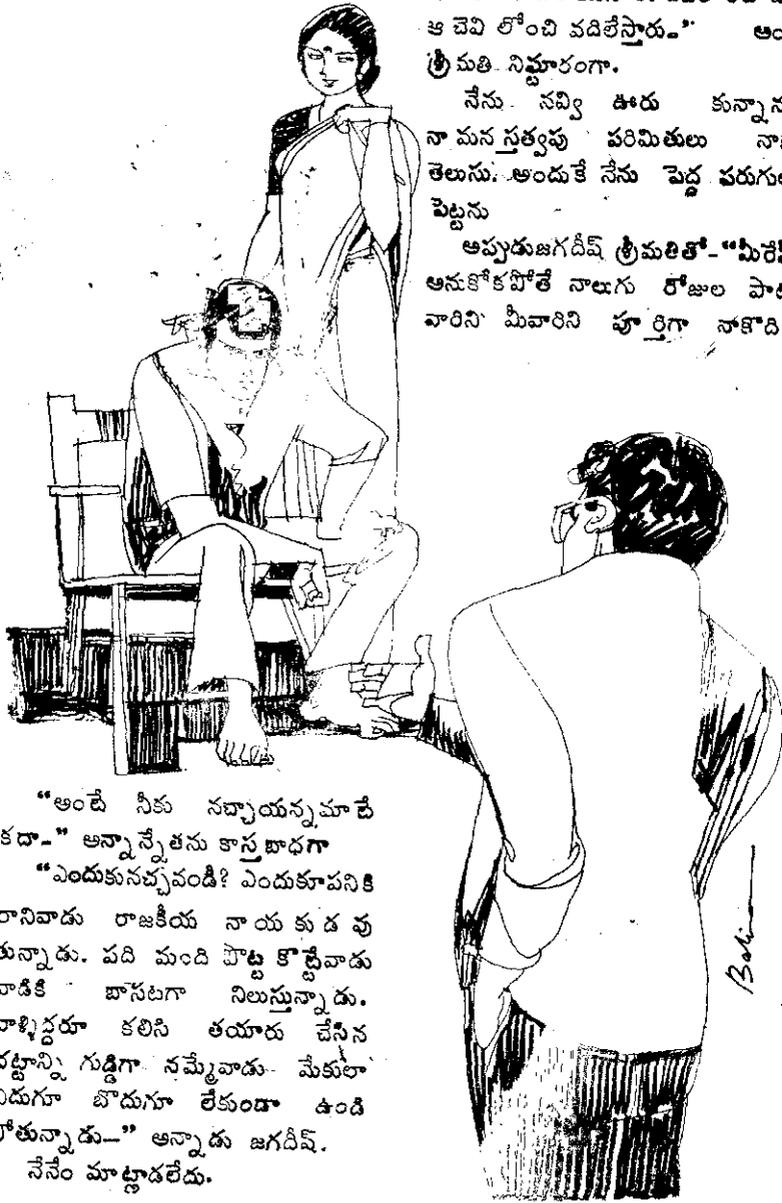
అతడు నా జీవితవిధానం పట్ల ఆసంతృప్తిని ప్రకటించాడు. కాబాంటే శ్రీమతికుద్యోగం వేయిస్తానన్నాడు.

“అయనకి వేమీ నచ్చవన్నయ్యా-” అంది శ్రీమతి జగదీష్ తో

“అయనకెందుకు బెబులారన్నయ్యా- ఇలాంటిమాటలాయన ఈ చెవిలోంచి విని ఆ చెవి లోంచి వదిలేస్తారు-” అంది శ్రీమతి. నివ్వారంగా.

నేను నవ్వి ఊరు కున్నాను. నా మనస్తత్వపు పరిమితులు నాకు తెలుసు. అందుకే నేను పెద్ద పరుగులు పెట్టను

అప్పుడు జగదీష్ శ్రీమతితో-“మీరేమీ అనుకోకపోతే నాలుగు రోజుల పాటు వారిని మీవారిని పూర్తిగా నాకోదిలి

“అంటే నీకు నచ్చాయన్నమాటే కదా-” అన్నాన్నేతను కాస్త బాధగా

“ఎందుకునచ్చవండీ? ఎందుకూపనికి రానివాడు రాజకీయ నాయకుడవు తున్నాడు. పది మంది పొట్ల కొట్టేవాడు వాడికి బాసటగా నిలుస్తున్నాడు. నాశిష్టరూ కలిసి తయారు చేసిన వట్టాన్ని గుడ్డిగా నమ్మేవాడు. మేకులా ఎదుగూ బొదుగూ లేకుండా ఉండి పోతున్నాడు-” అన్నాడు జగదీష్. నేనేం మాట్లాడలేదు.

Babu

పెట్టింది. అప్పుడాయనెలా మారిపోతాడో చూడండి..." అన్నాడు.

నేను భయంగా శ్రీమతి వంక చూశాను. ఆమెను తర్కాత యిల్ల నా ప్రపంచం ఆ ప్రపంచానికి దూరం కావడం నాకిష్టంలేదు.

"నేనాదలడానికాయనేమైనా చంటి పిల్లదా? ఆయనలో మార్పు తెచ్చావంటే నేను మీకు ఋణపడి ఉంటాను..." అంది శ్రీమతి.

ఆవిడంగా నేను జగదీష్ తో తిరగడం ప్రారంభమైంది

జగదీష్ ముందుగా ఓ ధర్మ సూత్రం చెప్పాడు నాకు.

ఎన్నికల్లో నెగ్గడం కోసం రాజకీయ నాయకుడు నోటికొచ్చిన వాగ్దానాలు చేస్తాడు. అది నిజంకాదని ప్రజలకు తెలిసినా అతడికి ఓట్లేస్తారు. తను చెప్పేది నిజం కాదని ప్రజలకు తెలుసునని రాజకీయ నాయకుడికి తెలుసు. అయినా అతడలా చెప్పడానికి సిగ్గుపడడు.

రాజకీయాల్లో కానీ, వ్యాపారంలో కానీ, జీవితంలో కానీ పైకి పోవాలంటే సిగ్గు వదలి పెట్టాలి. ఎమటివాడు మన గురించి ఏమనుకుంటున్నాడో అని పట్టించుకోవడం

జగదీష్ ముందీ ధర్మ సూత్రం వివరించేక నన్ను కొందరు గొప్పవాళ్ళ యిళ్ళకు తీసుకుని వెళ్ళాడు. అతడి పరిచయాలు చూసేక అతడి ముందు నేనెంత చిన్నవాణ్ణి అనిపించింది.

"జీవితంలో పైకి పోవడానికి సిగ్గు వదిలిపెట్టడం మొదటి పాయింట్లు. పరిచయాలు రెండోపాయింట్లు. గొప్ప గొప్ప వాళ్ళ పరిచయాలు మనహాదానూ

పెంచుతాయి. అవసరాంను తీర్చు తాయి..." అన్నాడు జగదీష్.

"అదినిజమే...కానీ ఆ పరిచయాలెలా ఏర్పడతాయి?" అన్నాను.

"అందుకు అడవాళ్ళనే పట్టాలి. వాళ్ళు బొగడలకు సులభంగా లొంగి పోతారు. ఒకసారి అడవాళ్ళు మనధారికి నచ్చేక మగవాళ్ళ చేత ఏ పనులైన చేయించుకోవచ్చు..." అన్నాడు జగదీష్.

అప్రయత్నంగా నాకు జగదీష్ శ్రీమతిని బొగడం గుర్తుకొచ్చింది. కొంపదీసి జగదీష్ నా నుంచే ప్రయోజనాన్నో ఆశించడం లేదుకదా! నేనుగొప్ప వాణ్ణి కాకపోవచ్చు కానీ ఆచీసులో నాకు కొంతపలుకుబడి ఉంది. అది జగదీష్ కు ఉపయోగ పడగలదు.

జగదీష్ తనరహస్యాన్ని నాకెందుకు చెప్పేశాడు? నేను తనని అనుమానిస్తానని భయంలేదా? లేక అతడికి నానుంచి ఏ ప్రయోజనమూలేదా?

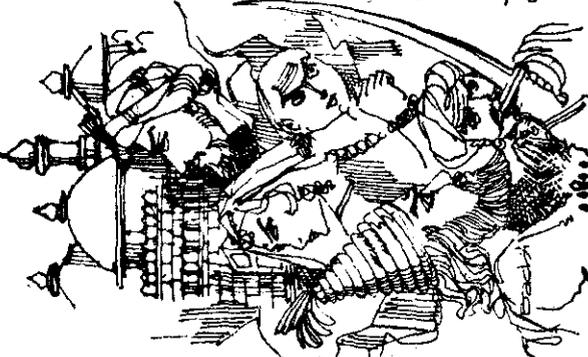
అయితే జగదీష్ చెప్పనే చెప్పాడు. సిగ్గుపడితిన వాడు తన రహస్యం ఎదుటి వాళ్ళకు తెలిసినా పట్టించుకోరని! కానీ నేను జగదీష్ ని నిలదీసి అడగడానికి మొహమాటం అడ్డు వచ్చింది.

"మిస్టర్ జగదీష్! నువ్వు నానుంచి ఏదై నాప్రయోజనం ఆశిస్తూంటే అందుకు పరిచయం సహకరించడు. మన పరిచయాన్ని కొనసాగించేముందు నీవిషయం గుర్తించుకోవాలి..." అతడికి చెప్పాలనుకున్నాను కానీ అంత సూచిగా చెప్పలేక పోయాను.

ఆ తర్వాత జగదీష్ పెద్ద వాళ్ళ యిళ్ళకు వెళ్ళి నప్పడల్లా కూడా చీరు కానుకలు తీసుకుని వెడుతూండేవాడు.

అల్పకేటె - ఉత్తమే - ఈ క్షేత్ర మేటికలల

లక్ష్యాదేవి కలకల

సూర్యుడైత (వలయసింహులు) 18/-	భక్తపతి శివలీ 20/-
షాలకేక " 15/-	జియలకలలు (అంతుకలకల కలయల) 20/-
బలయలకలల కలకల-I " 13/-	శావత్రిక అశోక్-I 15/-
బలయలకలల కలకల-II " 12/-	శావత్రిక అశోక్-II 12/-
శావత్రిక కలకలకలయ " 10/-	(అంతుకలకల కలయల) 16/-
అర్క చలకల " 13-50	గలల గలకల (అంతుకలకల కలయల) 16/-
యలకలకల " 13-50	(అంతుకలకల కలయల) 15/-
అన్నలీ " 12/-	లనుకలకల (అంతుకలకల కలయల) 15/-
భక్తపతి " 10/-	కేటెకల (అంతుకలకల కలయల) 20/-

ప్రేమసాధ కలకల

అల్పకేటె - ఉత్తమే - ఈ క్షేత్ర మేటికలల

నవజ్యోతి సర్వకలకల

పాలకలకల, బలయలకల-2

వికలకలకల యిళ్ళ వాళ్ళకలకలకల కేకల
 కలకల కలకలకల కలకల 18. 10/- M.O. కలకలకల
 మిగలకల మేకలకల V.P.P. లో కలకలకలకల

వాదీగురించి కూడా నాతో చెప్పాడు.

“అవీసులో వందలూ, వేలు అడిగే ఆదికారిని ఈ చిన్న చిన్న కానుకలు మొహమాటపెడుతుంటాయి. అందుకే ఆడ వాళ్ళ పరిచయమన్నాను. వాళ్ళు కానుక ఎంత చిన్నదైనా పుచ్చు కుంటారు. మగళ్ళకైతే ప్రీస్టేజీ బాధ ఉంటుంది ఆదాళ్ళకు పుచ్చుకోవడం దగ్గర ప్రీస్టేజీ బాధ ఉండదు...” అని జగదీష్ వివరించగానే అతడి పద్ధతి నాకు పూర్తిగా అర్థమయింది.

అలా కొన్నాళ్ళ తనతో తిప్పకున్నాక జగదీష్ ఒకరోజున నాతో - “నేను చాలా మొహమాటస్థుణ్ణి. ఎవరినైనా సాయం కావలసి సూటిగా అడగలేను. దొంక తిరుగుడు పద్ధతిలో చెబుతాను. తెలివైన వాళ్ళు అర్థంచేసుకుని నాకు సాయపడి వాళ్ళు బాగుపడతారు. అయినా ప్రయోజనం లేనిదే నేనెవరితోనూ పరిచయం పెంకుకోనని నా పరిచయస్థులందరికీ తెలుసు. అందువల్ల సారాంశంగా వాళ్ళే నా అవసరమేమిటో అడిగి తెలుసు కుంటుంటారు...” అని చెప్పాడు.

అప్పుడు నాకు జగదీష్ పూర్తిగా అర్థమయ్యాడు. నానుంచి ఏదో ప్రయోజనాన్ని పొందుతూనే ఉన్నానని విషయం చెప్పడానికే ఇంత కాలమూ అతడు నన్ను తనతో తిప్పకుని పద్ధతులు తెలియబరిచాడు. నేనిప్పుడతడి అవసరం తెలుసుకుని సాయపడాలని సూచిస్తున్నాడు.

“మిస్టర్ జగదీష్! నేనూ మొహమాటస్థుణ్ణి. కానీ అన్నీ కాకపోయినా ఉప్పుడు మీనుంచి కొన్ని నేర్చుకున్నాను. నా మనసులోమాట నేను సూటిగా చెప్పలేను. ఎలా చెప్పాలా అనుకుంటే

పద్ధతి మీరే తెలియ జెప్పారు. పదండి- మాయింటికి వెళ్ళి మాట్లాడుకుందాం” అన్నాను.

అప్పుడు జగదీష్ మొహం వికసించింది. నాతో ఉత్సాహంగా యింటికి బయల్దేరి వచ్చాడు.

అతణ్ణి కూర్చో బెడ్డి కాసీ యిచ్చేక నేను లోపలకు వెళ్ళాను. జగదీష్ ఉత్సాహంగా శ్రీమతితో మా డ్రాయింగ్ రూం ఆలంకరణ గురించి మాట్లాడుతున్నాడు. నేను తిరిగి వచ్చి - “మిస్టర్! జగదీష్! మీరు నాతో పరిచయం కొనసాగించాలనుకుంటే ఇది వెనక్కు తీసుకోండి...” అన్నాను.

జగదీష్ నా చేతిలోని ఒత్తిడి వ్యవర్తన వాళ్ళను చూసి ఉబిక్కి పడ్డాడు. అది అతడు ఒకరోజున శ్రీమతికి కానుకగా ఇచ్చాడు.

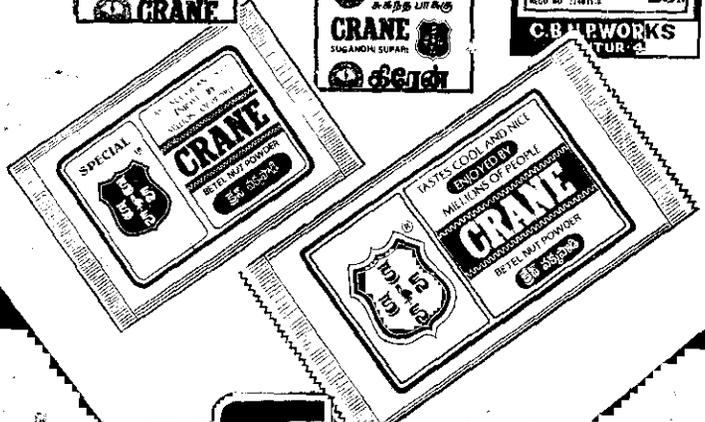
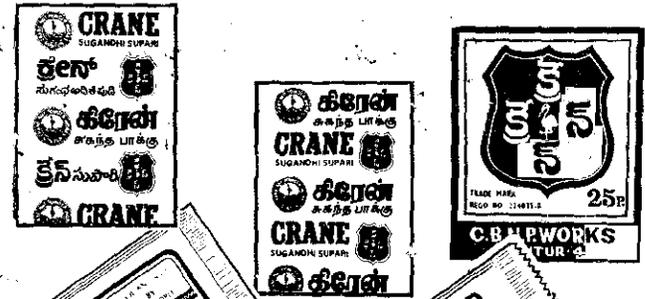
జగదీష్ నావంకా, నా చేతిలోని వ్యవర్తన వాళ్ళ వంకా చూస్తున్నాడు.

“నా మనసులోని మాట నేనూ సూటిగా చెప్పలేను. ఎలా చెప్పాలా అనుకుంటే పద్ధతి మీరే తెలియ జెప్పారు...” అన్న నా మాటలు అతడి చెవుల్లో గింగురుమంటూ ఉండాలి.

అప్పుడు జగదీష్ వ్యవర్తన వాళ్ళ తీసుకోనూ లేదు. ఆ తర్వాత నాతో పరిచయం కొనసాగించనూ లేదు. జగదీష్ ధర్మమా అని అతర్వాతెన్నడూ నేను శ్రీమతికి నన్నాఫీసులో ఆవినితికి ప్రోత్సహించే అవకాశం మాత్రం యివ్వలేదు.

ఎన్నిసార్లు తిన్నా యింకా యింకా తినాలనిపిస్తుంది

కన

వక్కపొడి

దీనికి సాటి మరొకటి లేదు.